

Divadelní hra „Vyměřený čas poutníka Artura“

Autor: Klára Zapletalová

I. Úvod

Na scénu velmi pomalu přichází starý šedivý muž o holi. Posadí se na lavičku mezi děti a povídá:

Starý Artur: Milé děti. Jste tak mladé. Máte celý život před sebou. Všechno vás teprve čeká. Za to já, starý plesnivý dědek, já už mám všechno tak akorát za sebou. A jak se na to zpětně koukám, všechno to byla marnost. K čemu je člověku to všechno pachtění pod sluncem? Jedna generace odchází, druhá přichází. Slunce vychází a znovu zapadá, aby chvátało tam, odkud vyjít má. Není nic nového pod sluncem. Jak já bych se rád vrátil do vašeho věku a se svým časem nakládal mnohem opatrněji!“

Malá holčička: *(Přiběhne)* Tejdo, tejdo, vyprávěj. Já mám láda vyprávění.

Starý Artur: Ale kuš, vždyť říkám, že to všechno vlastně bylo tak nějak zbytečné. Nikdy jsem nenašel něco, co bych si vzal s sebou do hrobu. Ale možná, když vám to budu vyprávět, tak se rozpomenu a nějaký smysl v tom mém marném životě vlastně uvidím. Dobrá tedy. Pohodlně se posadte a já vám budu vyprávět svůj příběh.“

II. Dětství

Na projektoru je puštěné groteskní video o Arturově narození. Je vložen do brány života a ta mu na ruku vypálí digitální číslo 525 600:00:00, které symbolizuje čas jeho života. V době, ve které Artur žije má každý předurčeno 60 let života. Ve scéně jsou starostliví a upracovaní rodiče, kteří se starají o své dítě. V momentě, kdy je Arturovi 15 let, rozhodne se odejít od rodičů a převzít zodpovědnost za svůj život – za svůj čas. Putuje světem jako poutník.

III. Setkání s Luminou

- Artur:** *(Jde světem)* Já jsem se asi zbláznil, že jsem opustil teplo domova, svoji milovanou postel a taky mamínčinu dokonalou svíčkovou. Z druhé strany, nikdo mi nebude říkat, co mám dělat! A to je pecka! *(Narazí do velké obrazovky)*
- Lumina:** Koukej před sebe, osle, a identifikuj se.
- Artur:** *(Lekne se a vkládá svou ruku pod skener obrazovky, aby se identifikoval.)*
- Lumina:** Buď zdrav, Arture. Kam vedou tvé kroky?
- Artur:** To právě netuším. Vůbec nevím, co dělat se svým životem, a tak jsem se vydal poznat radosti tohoto světa. Jen už teď nevím, kudy dál jít.
- Lumina:** Tak to jsi na správném místě! Stanu se tvou průvodkyní! Mám nekonečně mnoho možností a zkušeností. Stačí kliknout. A já tě přenesu tam, kde se sny mění ve skutečnost. Jen mi svěř svůj čas. Já ti dám svobodu. A věčné mládí.
- Artur:** *(Nejistě).* A...co mě to bude stát?
- Lumina:** Jen maličkost – tvůj čas. Já ho pohlídám a ty si budeš moci pořádně užívat! Carpe diem! *(Zakryje Arturovi jeho čas náramkem.)*
- Artur:** Dobrá tedy! Vzhůru za dobrodružstvím! A jak budu moci cestovat?
- Lumina:** Žijeme v době neomezených možností. Stačí kliknout na jednu z uvedených ikon a já už se postarám o zbytek.
- Artur:** No tak to je pecka!

IV. Moudrost

- Artur:** Co bych si asi tak vybral jako první? *(Dumá a jezdí prstem po obrazovce).* Moudrost? Pecka! Beru! Budu moudrý! *(Klikne na ikonu. Zatmí se mu před očima a padne k zemi. Po chvíli se probere a zrovna kolem něj prochází lenoch a chamtivec.)*
- Lenoch:** *(Jde pomalým krokem v pyžamu.)* Mě se taaak nic nechce. A taky, že nic nebudu dělat!
- Artur:** Líné dlaně přivedou člověka na mizinu.
- Lenoch:** *(Zívne si).* Mizinu? Je to daleko?
- Artur:** *(Zakrouťí hlavou a zasměje se.)* To je konec toto.
- Chamtivec:** *(Táhne s sebou džbán a v něm má zaseklou ruku a nadává).*
- Artur:** Co to taháš?
- Chamtivec:** Poklad! Musím ho mít! Ale...tak trochu se mi zasekla ruka v tom džbánu.
- Artur:** Pusť, co svíráš!
- Chamtivec:** Nikdy! To je moje bohatství!
- Artur:** Není všechno zlato, co se třpytí. Pusť to a vytáhneš ruku, pak vysypeš, co se snažíš vytáhnout.
- Chamtivec:** Hmm. Nějaký chytrý ne. *(Chamtivec pustí, co drží a konečně může vytáhnout ruku. Otočí džbán dnem vzhůru a vypadnou staré hodinky.)*
- Artur:** Každá vteřina je dar. Važ si času, než ti všechen uteče.
- Chamtivec:** *(Odchází pryč).*
- Artur:** *(Zadívá se k nebi).* Moudrost je sice krásná, ale proč mám pořád pocit, že mi něco uniká?

V. Sláva, moc a bohatství

Lumina: *(Z ničeho nic se zjeví. V pozadí začne hrát diskotéková hudba.)* A teď šance století! Kdo by nechtěl slávu, moc či bohatství? Klikni!

Artur: Beru! Klikám! (Kliká na display Luminy).

(Rozjíždí se hudba nahlas a Artur se mění na influenciera.)

Artur: Čaute všichni! Já jsem Arturos a vítám vás u Arturos challenge! Překonávám výzvy, které mi dáváte vy – diváci! (Podívá se do publika a ukáže prstem.) Dnes jsem si pro vás připravil dvě skvělé výzvy! Ale tady překvapení nekončí! Na pomoc jsem si totiž pozval cool frienda z branže – Fialilinku.

Fial. a Cos.: Čauko! (Dávají si pozdrav s Arturosem).

Artur: Výzvu, kterou nám dnes diváci dali, je tortilový fight! Jdeme do toho.

Lumina: *(Mechanickým hlasem vysvětluje pravidla tortilového fightu.)*

Fialilinka: Okej bro. Tak pojd' na to! (Napije se vody.)

Artur: *(Taky se napije vody a huhňavými zvuky a pohyby si dávají kámen, nůžky, papír.)*

Fialilinka: *(Zvítězí a dává Arturosovi úder tortilou.)*

Artur: *(Vyplivne vodu a začne se smát.)* Tak tady to vidíte! Velkého Arturose porazila ženská! A ne kdejaká! Je to nejlepší tortilová plácačka – Fialilinka! Prosím, potlesk! Kupujte tortily na www.amigostortilos.eu a zadejte slevový kód Arturos25 pro 25% slevu! Fialilinko díky a zase příště!

Fialilinka: Bylo mi ctí, čauko!

Artur: Díky za sledování mého videa a nezapomeňte dole pod videem kliknout na odběr! Je vás už 6 000 000 odběratelů! Díky! *(Vypne kameru.)* To je něco, čím více sledovanosti, tím více peněz! Čím víc bohatství, tím víc moci!

(Na obrazovce začnou běhat příspěvky hanobící Artura. Např. Pravda o Arturosovi odhalena. Obrazovka začne blikat červeně za zvuku alarmu)

Artur: Co se to děje? Proč mi mizí sledující? Lumino?! Kolik mám času?

Lumina: Neboj se, máš ho dost, uživej si!

Artur:

(Vezme telefon do ruky.) Cože?! Celý svět mě nesnáší. *(Klekne na kolena).* Měl jsem vše a teď nemám nic. Zůstal jsem úplně sám. Je mi nanic.

VI. Vzdělání a práce

- Lumina:** No ty máš teda náladu. Měl by sis něčím zaměstnat hlavu, ať přijdeš na jiné myšlenky. Proto ti sama vyberu ikonu! Pojd' nakouknout do světa vzdělání a práce!
- Artur:** Dobře. Stejně pořádně nic neumím, alespoň se něco naučím.
- Učitelka:** *(Přichází.)* Bud' zdrav, poutníku. Vítej v našem vzdělávacím institutu.
- Artur:** Dobrý den, paní učitelko.
- Učitelka:** Posad' se. Mám ráda tyhle nové tváře, které jako kus neotesaného dřeva čubrní nevědoucně před sebe. Ale v mé péči se brzy stanou nádherně zpracovanými a broušenými uměleckými díly. *(Vezme knihy a hodí je před Artura.)* Tak, tvoř se, mé dílo!
- Artur:** Cože? Tohle mám všechno přečíst? Si to nemůžu najít na google?
- Učitelka:** Jestliže se lidská rasa bude čím dál více spoléhat na stroje, stane se jejich otroky. Stroj je dobrý pomocník, ale zlý pán. Vědění není břemeno, ale klíč. Každý, kdo se učí, získává svobodu.
- Artur:** *(Za hudby leží v knihách a studuje. Pak se zvedne, otře si čelo.)* Téda, to bylo náročné, ale už vím, že něco vím. Co budu dále dělat? Měl bych se podívat po nějaké práci.
- Uklízečka:** *(Rozrazí se dveře).* Seber si ten bordel, jdu tady vytřít!
- Artur:** Dobrý den. Děláte svou práci ráda?
- Uklízečka:** *(Podívá se na Artura jako na blbce.)* Děláš si ze mě srandu? Chodím z práce do práce, žiju z minuty na minutu. Živím pět capartů, jsem samoživitelka. Někdy mi do další výplaty zbývají třeba jen dvě minuty. Fakt super život. A dej mi pokoj, musím makat. *(Nasupeně odchází.)*
- Artur:** Hm, tak to asi nebude práce mých snů.
- Dělník:** *(Přichází v montérkách a píská si.)*
- Artur:** Dobrý den! Dělám tady takovou anketu. Co děláte za práci a jak jste s ní spokojený?
- Dělník:** Zdar, jsem dělník ve šroubárně. Vyrábím šrouby. Kdo by to řekl. *(Začne se smát.)* Těžká dřina, ale udělám si svých osm a mizím dom. Ve škole mi to moc nešlo, tak makám rukama, abych uživil rodinu. No nic, jdu,

žena mě čeká s večeří a víte, jak se to říká, nebudeme dráždit kobru bosou nohou. *(Opět se začne smát svému vtipu).*

Zdravotní sestra: Dobrý den, nepotřebujete trochu vody? Vypadáte ustaraně. *(Nabízí vodu Arturovi).*

Artur: Děkuji moc. Dám si. *(Napije se).* Hledám, jakou práci bych v životě dělal, ale jsem docela nešťastný, když vidím, jak lidi kolem mě svůj čas promrhají něčím, co je vůbec nebaví.

Zdravotní sestra: Mě má práce baví a naplňuje. Jsem zdravotní sestra a ráda pomáhám těm, kdo to potřebují. Za svůj život jsem zjistila, že pomáhat druhým je víc než vydělávat čas. Čas, který dáš, se vrací do srdce. Co je člověku platné, kdyby získal celý svět, ale ztratil sám sebe? Je jen jediná cesta, která vede ke štěstí... *(Zmizí pryč.)*

VII. Láska

Artur: O čem to ta sestra mluvila? Jaké štěstí? Lumino? Lumino?! Když ji člověk potřebuje, dělá mrtvého brouka.

(Do místnosti vchází nádherná žena)

Artur: (Uvidí ženu a rozzáří se). To je panečku ženská! Tu musím mít! (Sebevědomě se rozejde k ženě a když k ní dojde, začne koktat). Ča-ho-hoj. Já jsem Ar-ar-artur.

Sára: Ahoj, jsem Sára. Jsi tu nový?

Artur: A-a-no.

Sára: Jsi roztomilý. Pojd', ukážu ti náš nový park, je nádherný, plný vůní a květin.

(Za zvuku romantické hudby se spolu Artur a Sára prochází, na očích mají růžové brýle.)

Artur: Sáro?

Sára: Ano?

Artur: Jsi nádherná. Tvé oči jsou jako studánky, ztrácím se v nich. Zajala jsi mě láskou. Mám pocit, že jsem konečně v životě našel štěstí. Chci tě mít navždy po mém boku. Jsi jiná než všechny. Chci s tebou sdílet svůj čas.

Lumina: Jenže tvůj čas je můj! Rozluč se, čas na lásku vypršel. Sára bude odstraněna.

Artur: To snad nemyslíš vážně! Já ten stroj rozkopu!

Sára: Arture, bylo mi s tebou krásně. Miluji tě. Pamatuj na to, že láska je především oběť.

Lumina: Robopolicie, odved'te Sáru!

Artur: Sároooo, nééééé....*(klečí a brečí)*.

(Robopolicie odvádí Sáru pryč).

Artur: *(Jde k Lumíně a začne do ní kopat a bušit pěstmi)*. Okamžitě mi vrať Sáru! Slibovala jsi mi skvělý život! Kdo vlastně jsi, že ovládáš můj čas?

Lumina: Chachacha, tady nemáš žádnou moc. *(Praští Artura po hlavě, ten se sesune k zemi)*. Tak pán by chtěl svobodu. Ale nic nebude. Je můj. Navždy můj. Jeho čas je můj čas. Chudák ani netuší, že mu zbývá posledních pár desítek hodin.

VIII. Přátelství

Lumina: Vstávej ty zdechlino! Ještě není čas na umírání. Máš tady poslední nevyužité ikony – přátelství a zábava. Co chceš?

Artur: Nic. Chci spát. Dej mi pokoj.

Lumina: Vůbec. Jedeme hezky podle plánu. Takže to spojíme ať to máme rychle za sebou.

Artur: Stejně nemám na výběr, tak proč se mnou vůbec mluvíš.

Lumina: *(Zhasne).*

Artur: *(Sedí sám a kouká do prázdna.)*

Marek: *(Přichází a plácne Artura po rameni).* Čau kámo. Co tady sedíš, jako bys vypustil duši? Víím, co každému chlapovi zvedne náladu. Pojď se vybít do fitka.

Artur: *(Smutně kouká).* Dobře. Co já můžu ještě ztratit.

(Artur s Markem jsou ve fitku a cvičí. V pozadí hraje hudba z Rockyho – Eye of the tiger. Pantomimou kluci hrají, jak se z nich stávají blízcí kamarádi během cvičení.)

Marek: Kámo, pojďme se ještě proběhnout po městě. Dáme závod.

Artur: Dobře!

(Marek s Arturem běží a v tom se Artur zastaví uprostřed cesty, protože mu z ruky spadne náramek zakrývající jeho čas)

Artur: Cože?! Mám posledních 60 sekund života! To je ale potvora ta Lumina.

(Po cestě se řítí auto.)

Marek: Arture! Artureeee! Utíkej, jede auto! (Rozběhne se proti Arturovi a sejme jej, že místo Artura smete auto Marka).

Artur: *(Zvedá se rozbolavělý ze země).* Marku ty jsi ale blázen. Marku? Marku? To ne!!! On neměl zamřít! To já. *(Podívá se na hodinky)* Mám jeho čas. Nechápu to. Položil svůj život za mě. *(Odchází pryč.)*

IX. Závěr

- Starý Artur:** *(Projde kolem zrcadla a lekne se.)* Co na mě koukáš, dědku! Co...do háje! To jsem přece já! Kde je moje mládí? *(Padne na kolena a začne zoufale křičet).* Okradla jsi mě o vše! Svěřil jsem ti svůj čas, svůj život a ty jsi mě tak podle zradila! Kde jsi, ty potvoro? Tak už si mě vezmi! Tady jsem! Nechci už ani sekundu v tomhle marném světě! Chceš můj život? Tady je!
- Lumina:** Ale ano, Arture, na tohle jsem čekala! Stačí kliknout na tlačítko smrtibudka a budeš mít navždy pokoj! Smrt už na tebe čeká s otevřenou náručí! Už neucítíš tu bolest a smutek, jen klikej!
- Starý Artur:** *(Natahuje ruku k ikoně smrtibudka).*
- Ježíš:** *(Skočí mezi Artura a Luminu).* Zmizni, ty prolhaný hade! Znáš své pravé jméno! Lumina zašifrovaně Lucifer. Jdi mi z cesty, satane!
- Lumina:** *(Vypne se nebo odejde.)*
- Artur:** Proč jsi to jako udělal? A kdo jsi?
- Ježíš:** Protože tě mám rád. Jsem Ježíš. Lumina se snaží lidi jen oklamat. A mnohdy se jí to povede. Ale už byla poražena. Kdysi dávno jsem zemřel za všechny lidi na světě a tím jsem Luminu porazil. Ona nemá žádnou moc nad těmi, kdo svěří svůj čas do mých rukou. Ona nabízí krátkodobé potěšení a pak smrt. Já nabízím život věčný.
- Artur:** To chci! Dávám se ti. Jsem jen tvůj. *(Podívá se na ruku.)* Cože?! Nekonečno času?
- Ježíš:** Říkal jsem, kdo ve mně věří, má život věčný.
- Artur:** Ty jsi Pán času!